

Juryrapport selectie ontwerpteam

vernieuwing
Stadstheater
Arnhem

Opgave

Vijf ontwerpteams inspireerden met hun ontwerpvisies voor het Stadstheater Arnhem, de grande dame aan de Lauwersgracht. Zij herrees uit brand en oorlog en herbergt in 2024 al 160 jaar de ziel van de theatercultuur in de Gelderse hoofdstad. Een icoon dat een grote naam heeft in het land en synoniem is voor traditie, kwaliteit en durf. Artiesten houden van de warmte en intimiteit van de grote zaal. De komende jaren wordt het theater in het nieuw gestoken en dat moet gebeuren op een zorgvuldige manier, met respect voor haar huidige kwaliteiten. Vijf couturiers dongen naar haar gunsten met hun visie voor een ontwerp:

- Architectenbureau cepezed met Nelissen ingenieurbureau, Imd raadgevende ingenieurs, ingenieurbureau Multical en Wessel de Jonge Architecten
- Benthem Crowel Architects met Pieters Bouwtechniek Delft, Nelissen ingenieurbureau en Bouwkundige Begeleidings Adviesgroep
- Braaksma & Roos architecten, Civic Architecture en Arup met Bremen Bouwadviseurs
- DP6 architectuurstudio met Nelissen ingenieurbureau, advies- en ingenieurbureau Van de Laar, Stevens van Dijk bouwmanagers en adviseurs, bureau Vlaardingebroek en HI-Plus Advies
- Mecanoo architecten en ABT met Huygen Installatie Adviseurs

Zij verrasten met hun visies en plaatsten de beoordelingscommissie voor een pittige afweging waarin functionaliteit, architectuur, inpassing in de omgeving, en duurzaamheid, maar ook het plan van aanpak voor de ontwerpfasen gewogen werden.

Anders gezegd: een theater dat goed 'werkt' voor bezoekers, artiesten en personeel, met uitstraling, duurzaam in bouw en (energie)gebruik. Voor de inpassing in de omgeving is meegegeven dat het Stadstheater verbonden moet worden met binnenstad en singel en perspectief en ruimte moet bieden aan andere ontwikkelingen in dit gebied. Het grote gapende gat in de gevelwand van de singel, naast het huidige theater, moet deels worden gedicht. Bovendien is ruimte nodig voor een koele stadsoase – een groene vinger die zich vanuit de Lauwersgracht om het gebouw krult naar de binnenstad.

Binnen de vier criteria is specifiek gekeken naar de gevolgen van de ontwerpvisie voor gebruikswaarde, monument, stadsklimaat, toekomstige ontwikkelingen en circulariteit. Daarbij stelde de commissie de volgende vragen:

- Is het gebouw logisch voor de bezoeker? Hoe word je ontvangen, hoe verleidelijk, sfeervol en multifunctioneel zijn de foyers? Hoe functioneren de grote en kleine zaal en hoe kom je bij toiletten en garderobe. Hoe is de werklogistiek georganiseerd?
- Wat doet de ontwerpvisie met het monument aan de singel in aanzicht en gebruik? Houdt de Waalse kerk aan de binnenstadszijde 'ademruimte'?
- Ontstaat een prettige, verkoelende groene vinger rondom het gebouw, zowel voor passanten als omwonenden?
- Geeft de visie ruimte aan toekomstige ontwikkelingen in de directe omgeving? Toont het vernieuwde Stadstheater zich niet alleen aan de singel, maar ook aan de binnenstadszijde? Een theater is in de basis een gesloten gebouw, maar mag niet als ongenaakbaar blok in de stad staan. Is een goede balans gevonden in tonen en verhullen, in open en dicht?
- Wordt materiaal uit de te slopen delen hergebruikt en maakt de nieuwbouw hergebruik van materialen in de toekomst mogelijk?

De opdracht is aanbesteed volgens een Europese niet-openbare procedure voor diensten. De selectie van het Ontwerpteam Vernieuwing Stadstheater is in twee etappes verlopen. In de selectiefase zijn vijf gegadigden geselecteerd. Zij mochten deelnemen aan de gunningsfase. Dit document is een verslag van de inhoudelijke afweging van de beoordelingscommissie in de gunningsfase. De visie die de beoordelingscommissie inhoudelijk het sterkste vond is gekozen.

Alle teams worstelden met het complexe programma, de integratie van het monument en de beschikbare ruimte. De mate van uitwerking en verbeelding varieerde sterk.

Dat leverde inzendingen op die niet automatisch dezelfde kant op wezen. Mooi want daardoor viel er wel wat te kiezen. De beoordelingscommissie heeft ruim de tijd genomen om de inzendingen diepgaand te doorgronden op alle aspecten. In dit document volgt voor ieder van de vijf ontwerpvisies een korte duiding en het oordeel van de beoordelingscommissie.

Uiteindelijk is zij in volle overtuiging en unaniem tot een keuze gekomen die in de laatste paragraaf gemotiveerd wordt.

De beoordelingscommissie heeft er vertrouwen in dat dit team in nauwe samenwerking met opdrachtgever en Stadstheater een gebouw zal ontwerpen dat in aanzien, inpassing en gebruik een aanwinst zal zijn voor de stad.

Arnhem, 22 december 2022

1. Omdenken

CEPEZED | WDJARCHITECTEN | NELISSEN | IMD | MULTICAL

Visie team

Het team frappeert met de suggestie om de huidige grote zaal in het monument om te bouwen tot kleine zaal. In de naastgelegen nieuwbouw komt de nieuwe grote zaal die, niet beperkt door de maten van de monumentale oudbouw, *state of the art* kan worden ontworpen.

Beide gebouwdelen zijn verbonden door een transparante binnenstraat die van de singel naar de Waalse kerk aan de binnenstadzijde loopt. Aan deze kant lonkt de hoge, transparante hoofdentree van het theater en ziet het publiek van buiten al de warm verlichte stadsfoyer.

Rondom de Waalse kerk ontstaat een sfeer vol, stedelijk plein met veel groen. Vanaf de singel is door de transparante gevel de ronding van de achterwand van de nieuwe grote zaal te zien. In het monument blijft de oude entree gesloten. De ruimte verandert in een moderne serre met zicht op de foyer van de kleine zaal. De opdrachtgever heeft de verwachting uitgesproken dat 52 procent van het gebouw gesloopt moet worden, met name de aanbouw uit de jaren tachtig. In deze visie blijft sloop beperkt tot 27 procent.

Oordeel

De beoordelingscommissie prijst de inzending om zijn originaliteit en het 'out-of-the-box'-denken. Het is gedurfd om de grote zaal om te bouwen tot kleine zaal en een nieuwe grote zaal te ontwerpen. Verleidelijk ook voor het Stadstheater dat maximaal toegerust wil zijn voor de toekomst.

Tegelijkertijd constateert de commissie dat de visie knelt met het bestaande gebouw.

De forse ingreep in de oude grote zaal leidt tot een gekunstelde, nieuwe kleine zaal die eigenlijk niet echt past in de ruimte. De twee balkons blijven behouden, maar worden door de functiewijziging overbodig en de monumentale grandeur wordt niet ten volle benut. Bovendien moet er een nieuwe grote zaal gebouwd worden en dat wringt met de uitgangspunten voor de vernieuwing van het Stadstheater. De logistiek voor de nieuwe grote zaal roept eveneens vragen op.

Het nieuwe gebouw heeft een structuur met heldere looplijnen, maar heeft daar wel veel volume voor nodig. Het theater zet zich klem tussen de bestaande bebouwing. Om het complex heen is geen ruimte meer voor een goede verbinding tussen singel en binnenstad. Het ontwerp team suggereert dat de nieuwe passage die rol kan vervullen, maar die is alleen toegankelijk als er activiteiten zijn.

Het team focust zich op behoud van het monument. Dat is vanuit circulariteit goed gedacht. Het gevolg is echter een omvangrijk gebouw dat gevolgen heeft voor beheer en exploitatie.

De commissie waardeert de vriendelijke uitstraling van het gebouw aan de binnenstadzijde. De hoofdingang is verschoven naar die kant en laagdrempelig vormgegeven. Daar ook ontstaat een fraai groen plein met water.

2. Het theater van het onbegrensde

BENTHEM CROUWEL | NELISSEN | PIETERS

Visie team

Het vernieuwde Stadstheater strekt zich uit van de singel tot aan de Beekstraat. Daardoor brengt het team het theater dicht bij het stadscentrum. De verbinding tussen singel en binnenstad loopt langs en door het gebouw. Tussen het monument en de nieuwbouw waarin de kleine zaal is ondergebracht, ligt een theaterhof die kan dienen als openluchtfoyer of -podium. Aan de noordzijde is een spievormig volume gedacht dat monument en kleine zaal met elkaar verbindt. In het monument wordt de parterre opgetild voor betere zichtlijnen, net als bij andere visies. De ruimte gaat niet als hoofdingang dienen voor het theater, maar huisvest een theaterwinkel en een koffiehuis.

Het ontwerpsteam suggereert om de Feniksfoyer en de foyer daarboven met elkaar te verbinden door een vide. Daardoor komen de karakteristieke doorlopende ramen nog beter tot hun recht.

De entree ligt in het nieuwe voorhuis aan de zuidzijde, dat bescheiden een flink aantal meters terug van de singel is getekend en zo het monument de vloer gunt. Het voorhuis vouwt zich om de zalen heen en maakt ook buiten de zalen programmering mogelijk.

De artiestenfoyer op de verdieping kraagt uit boven de Walstraat. Door het grote venster kunnen de artiesten een contemplatieve blik op de straat beneden werpen.

Oordeel

De beoordelingscommissie waardeert de architectuur en de vormtaal van de visie. Het is vormgegeven als een *route architecturale*. Het resultaat is een langgerekt gebouw met te lange looproutes waardoor het gebouw niet prettig lijkt in gebruik en beheer. De plek voor de horeca is ook 'ver weg'.

De ontwerpvisie toont diep respect voor het monument en plaatst het voor het voetlicht aan de singel. De fraaie bouwblokken maken wel dat het geheel de uitstraling krijgt van een museum en dat is merkwaardig omdat het een theater huisvest.

Het publiek komt het gebouw binnen via de nieuwe ingang naast het monument en wandelt een ruime passage in die een heldere verbinding legt met de foyers en de zalen. De commissie is enthousiast over de verhoging van het plafond in de Feniksfoyer waardoor de fraaie geslepen raampartijen ook binnen te aanschouwen zijn. Positief is eveneens dat het publiek van het balkon via de vide contact maakt met het publiek beneden. De artiestenfoyer met buitenruimte en de kantoren zijn mooi vormgegeven als een compact werkhart van het gebouw.

De beoordelingscommissie betwijfelt of het belangrijke onderdeel van de koele stadsoase voldoende is meegenomen in de visie. Gebouw en de ruimte eromheen laten een versteend beeld zien. Het is de vraag of de buitenruimte op deze manier verkoelend werkt. De langgerekte dichte en hoge gevel aan de Sint Catharinaplaats heeft minder prettige gevolgen voor de woningen aan de overzijde.

Een ander probleem is de positionering van de kleine zaal aan de Beekstraat. Daardoor moeten de vrachtwagens die hier willen laden en lossen diep de binnenstad inrijden. Dat strookt niet met het gemeentelijk beleid.

Deze ontwerpvisie gaat beperkt in op duurzaamheid en circulariteit, vergeleken met de andere, en is daardoor minder compleet en integraal. Een verrassend element is wel het beperkt toegankelijke groene dak dat een mooi uitzicht geeft op de stad.

3. Een oase tussen stad en singel

BRAAKSMA & ROOS | CIVIC | ARUP | BREMEN BOUWADVISEURS

Visie team

Een foyer verbindt het monument met de nieuwbouw en vormt het hart van het gebouw. De ruimte geeft prachtig uitzicht op de Waalse kerk, de singel en zelfs de hemel boven de stad via een rond venster in het dak. De nieuwbouw doet een stap naar achteren ten opzichte van het monument en heeft een bescheiden hoogte. Oud en nieuw smelten samen tot één geheel. Het monument neemt als vanzelfsprekend de hoofdrol, geflankeerd door de bestaande bomen.

Het gebouw in deze visie is zo compact mogelijk gehouden waardoor aan alle zijden ruimte ontstaat om het begin van de stadsoase te creëren met nieuwe bomen en planten.

Het publiek komt door de herstelde oude entree binnen, laat de jassen achter in de garderobe en wordt via een uitnodigende trap of lift verleid om naar de eerste verdieping te wandelen. Daar is een publieke laag met foyers aan voor- en achterzijde. Het grote raam van de Waalse foyer geeft uitzicht op de Waalse kerk. De Lauwersgrachtfoyer loopt uit in een groot stadbalkon aan de singel. Tevens is er een verbinding met de monumentale Feniksfoyer. De toegangen tot de monumentale oude zaal en de nieuwe kleine zaal liggen ook op de eerste verdieping.

Door de logistiek in het hart van het gebouw te clusteren, ontstaat een 'theatermachine' met korte lijnen. De artiesten komen binnen aan de zuidzijde, de 'makerskant' waar ook de werkruimtes zijn onder de nieuwe kleine zaal.

Aan de zijde van de Waalse kerk ligt een informelere publieksingang die de binnenstad met het Stadstheater verbindt. Wellicht kan daar ook horeca komen waar de bezoeker zich kan koesteren in de middagzon.

Oordeel

Een visie die alles in zich heeft om tot een elegant ontwerp te komen, vindt de beoordelingscommissie. Met als resultaat een compact gebouw, gedacht vanuit de functionaliteit. Een goed doordacht en compleet verhaal. De logistiek is slim georganiseerd, de werkroutes kruisen niet met die van het publiek. De looplijnen zijn kort. De visie biedt ruimte en positieve aanknopingspunten. In goed overleg met opdrachtgever en Stadstheater kan het nog verder aan kracht winnen.

De commissie prijst het werkhart waar alles bij elkaar komt dat te maken heeft met het functioneren van het gebouw: werkruimtes, bevoorrading, artiestenfoyer. De keuze om de vrachtwagens middenvoor inpandig te laten laden en lossen, tussen monument en nieuwbouw, verrast en charmeert. Daardoor kunnen vrachtwagens relatief veilig en met weinig gemanooeuvreer binnen rijden. Boven op het werkhart ligt het publieke hart met foyers die logisch en mooi in elkaar over lopen.

Buiten het gebouw blijft aan beide zijanten én aan de voorzijde een ruime strook over voor groen. Het groen spoelt vanaf de singel om het gebouw heen naar de binnenstad en maakt zo op natuurlijke wijze verbinding tussen de twee gebieden. Bovendien kan het theater zich naar vele zijden tonen doordat de functies die geen ramen nodig hebben of verdragen, zoals logistiek en theaterzalen, binnenin liggen. Deze visie levert een waarachtig alzijdig gebouw op en onderscheidt zich als zodanig van de overige vier.

Het monument komt krachtig tot zijn recht en de commissie is opgetogen dat de oude entree weer als hoofdingang gaat functioneren. De nieuwbouw heeft een ingetogen expressie, zo lijkt het van een afstand.

Maar als je dichtbij komt word je verrast door verfijnde materiaaltoepassingen waarin natuurinclusiviteit en biodiversiteit geïntegreerd zijn.

Opvallend is dat het gebouw, anders dan bij eerste indruk lijkt, bij de twee inzendingen hoort die de minste ruimte innemen. Het is ingetogen in uitstraling en omvang.

4. Een nieuw perspectief!

DP6 | VAN DE LAAR | NELISSEN | STEVENS VAN DIJCK | BUREAU VLAARDINGERBROEK | HI-PLUS | I29

Visie team

De inzending is een van de drie die de nieuwbouw naast het oude Stadstheater situeert. Een transparante passage verbindt beide gebouwen. Het ontwerpteam voegt een achterbouw en een nevenbouw toe aan het monument. De nieuwbouw komt los te staan van de oudbouw en fungeert als tegenspeler van het monument. Rondom de twee volumes trekken de ontwerpers gordijnen van baksteen en coulissen die verhullen en onthullen, licht en donker, open en gesloten.

De binnenstraat ligt in het verlengde van waar ooit de oude kloostergang liep van het Agnietenklooster uit de Middeleeuwen. De Waalse kerk is daarvan het laatste overblijfsel. De hoofdingang ligt aan de singelkant en mondt aan de andere zijde uit in de toegang vanuit de binnenstad. De Waalse kerk is vanaf de singel zichtbaar en omgekeerd geldt dat ook voor het singelpark.

Het plein rond de Waalse kerk biedt ruimte, groen, verkoeling en mogelijkheden voor horeca en buitenpodia. Schuin tegenover de kerk ligt het theatercafé met zonnig terras. Een plek om even een glas te nemen na de voorstelling en wellicht ook overdag. Aan de zijde van de Catharinaplaats krijgt het gebouw een spiegelwand die dansers en straatartiesten uitdaagt om hier te oefenen. Groene daktuinen zijn zichtbaar en toegankelijk voor artiesten en medewerkers en aan de singelzijde ook voor bezoekers.

Oordeel

De ontwerpvisie is charmant en echt vanuit het publiek beredeneerd. Een sterk punt.

Ook de theaterlogistiek zit merendeels goed in elkaar. De oorspronkelijke entree wordt opengewerkt en gaat dienen als foyer voor de grote zaal. Helaas niet als hoofdingang. Mooi is dat het publiek van de grote zaal de route naar de foyer als natuurlijk zal ervaren. De oude trappenhuisen en foyers worden benut en dat vindt de commissie positief.

Het theatercafé aan de achterzijde is fraai gepositioneerd en uitnodigend voor mensen die na de voorstelling de jas ophalen in de garderobe.

Gedurende theateruren is er een mooie verbinding via de passage van de singel naar het achterliggende gebied. De bezoeker komt uit bij de Waalse kerk. Maar de visie beperkt de speelruimte van de kerk wel. De nieuwbouw komt zo dichtbij dat er amper ruimte overblijft. Om de nieuwe toneeltoren aan de achterzijde zijn werkruimten met ramen gevouwen. Daardoor oogt de toren minder massief en gesloten.

Het team heeft zo ontworpen dat er ruimte is om een goede stadsoase aan de binnenstadzijde te maken. Groen en verkoelend. De verblijfskwaliteit van de ruimte aan de zuidzijde is beperkt en hapert als verbinding tussen singel en binnenstad.

Beide volumes, oud en nieuw, zijn gelijk van omvang. Dat is merkwaardig, omdat in de oudbouw de grote zaal is ondergebracht en in de nieuwbouw de kleine. Architectonisch verwacht je bij een concept als dit een ontwerp met twee contrasterende hoofdrolspelers aan de singel. Twee gebouwen met een herkenbare eigen identiteit. Het ontwerpteam kiest voor een architectonische uitwerking van de nieuwbouw die maakt dat de twee gebouwen in aanzicht te veel versmelten, zeker aan de binnenstadzijde.

5. Kijk, hier sta ik

MECANOO | ABT | HUYGEN

Visie team

Het team schetst een compact gebouw dat in vergelijking met drie andere ontwerpvisies minder oppervlak in beslag neemt. Het laat veel ruimte voor de stadsoase. Het theater bestaat uit gestapelde volumes die het monument omarmen. Het biedt ruimte aan terrassen en groene dakvlakken. Het gebouw offreert op verschillende niveaus uitzicht op de stad. Boven op het monument komt de nieuwe kleine zaal met daarnaast een dakterras vanwaar de Rijn, de uiterwaarden en Arnhem-Zuid te zien zijn. Het team refereert aan nieuwe en bestaande gebouwen zoals Eusebius en Rozet waar de bezoeker ook kan opstijgen boven het maaiveld om de stad van bovenaf te zien.

Vanuit de stenige binnenstad loop je via de kloostertuin bij de Waalse kerk de stadsoase naast het gebouw aan de singel in. De bestaande lage muren rondom de kerk worden verder doorgetrokken waarmee de verwijzing naar de vroegere kloostertuin wordt versterkt.

Aan de gevelzijde wordt de historische entree weer transparant. Het bestaande gebouw is formeel en statig, maar een theater moet ook uitnodigend en vriendelijk zijn. Dat is voorzien in de nieuwbouw. Naast het monument, aan de zuidzijde komt een bouwblok met afgeronde hoeken. Een knipoog naar de art-decoelementen van het historische pand. Op de begane grond is het theatercafé gevestigd onder een uitnodigende luifel. Dit is de hoofdingang waar behalve een toegangskaartje ook koffie te koop is. Op de lagen daarboven liggen de nieuwe foyers.

Oordeel

De verbeelding is de meest originele, eigenzinnige en architecturale van de vijf. Het zegt 'kijk hier ben ik' en zal opvallen aan de singel. Het ontwerpteam spreekt van een organische omhelzing van het monument, helaas vindt de beoordelingscommissie het eerder een beknelling. De kleine zaal is bovenop geplaatst en is daardoor goed geïntegreerd in het gebouw. Het heeft een groot raam aan de singelzijde. Dat verzacht het omvangrijke bouwblok. Het raam is vanuit functie geredeneerd opvallend. Bij voorstellingen is de zaal een zwarte doos waarin geen enkele invloed van buiten mag doorsijpelen. Aan de meerwaarde van een raam wordt dan ook sterk getwijfeld, maar zonder raam leunt de bouwmasa van de nieuwe kleine zaal wel erg zwaar op het monument. Van binnen is het gebouw elegant. De op elkaar gestapelde foyers, die ook in verbinding staan met de bestaande foyers in de oudbouw, maken de bevoorrading van de verschillende horeca-uitgiftepunten gemakkelijk. De uitzichten over de stad vanaf de verschillende hoogtes zijn prachtig. De ruimte voor de stadsoase aan de singel is zo groot dat zij bijna een park op zichzelf is. Hierdoor ontstaat weliswaar een goede sequentie van groen van de Waalse kerk naar het Musispark, maar de vraag is hoe de grote open ruimte zich verhoudt tot de compacte binnenstad. De kloostertuin aan de achterzijde is een mooie vondst die de Waalse kerk op een voetstuk tilt. Het eigenzinnige gebouw heeft veel ruimte om zich nodig en duldt daar weinig andere ontwikkelingen. Een beperking die niet gewenst is in het gebied.

De beoordelingscommissie is wel te spreken over de functionaliteit van het gebouw. Al moet gezegd dat de positionering van de kleine zaal op de vierde verdieping een flinke klim vereist van bezoekers die niet de lift willen nemen. Bovendien werkt het in de interne theaterlogistiek belemmerend dat deze zaal alleen via een goederenlift toegankelijk is voor decor en techniek.

De beoordelingscommissie was verguld met de ontwerpvizies die haar werden aangereikt. Ze waren prikkelend en inspirerend. De keuze vergde tijd, diepgaande dialoog, uitvoerige studie en nadenken. Inspannend en genoeglijk. Uiteindelijk heeft de commissie met overtuiging en unaniem één ontwerpvisie als beste beoordeeld.

De winnaar is het team van Braaksma & Roos architecten, Civic Architecture en Arup met Bremen Bouwadviseurs. De commissie is onder de indruk van de bijna briljante interne organisatie van het gebouw. Functionaliteit is cruciaal. In deze visie zal het theater goed werken. Zowel backstage als frontstage, zonder kruisende lijnen tussen publiek en logistiek. Het gebouw is efficiënt en compact.

De visie voldoet in hoge mate aan de stedenbouwkundige uitgangspunten omdat er voldoende ruimte aan beide zijden overblijft om de stadsoase eromheen te laten vloeien. Daarmee krijgt de binnenstad een groene corridor naar het park.

De oplossing voor laden en lossen is goed gevonden: de vrachtwagens naderen over de singel en hoeven de binnenstad niet in, de verkeersveiligheid is optimaal. Bovendien is hierdoor een compacte kern binnen in het gebouw te vormen waar alle werkstromen bij elkaar komen en elkaar niet kruisen door het optillen van de foyer. Functioneel heel goed.

Braaksma & Roos en consorten maakte het de beoordelingscommissie lastig omdat deze visie het minst toegankelijk en helder was in zijn presentatie. De beelden zijn schetsmatig. Tegelijkertijd biedt dat ruimte voor nadere uitwerking in de ontwerpfase.

Hoewel er dus geen sprake was van liefde op het eerste gezicht, groeiden het enthousiasme en vertrouwen naarmate de commissie zich meer in de visie verdiepte, ook in relatie tot de andere inzendingen. Het proces mondde uit in de verheugende conclusie dat deze visie zich onbetwist de beste toont van de vijf inzendingen. Ook op het gebied van duurzaamheid en natuurinclusiviteit scoort het goed.

Meerdere ontwerpvisies verbinden oud en nieuw door een publieksruimte. De commissie vindt de oplossing van Braaksma & Roos en de zijnen de beste. Tussen monument en nieuwbouw is een foyer geplaatst die zegt: u bent in het hart van het gebouw. Alle foyers komen hier samen. Het resultaat is dat het nieuwe Stadstheater straks als één gebouw zal overkomen. Van binnen én van buiten.

De commissie waardeert het respect dat de ontwerpvisie ademt voor het monument enorm en is rondit verheugd dat de oude ingang in functie wordt hersteld.

Uiteindelijk ging het bij deze procedure niet om de keuze van een ontwerp. Gevraagd was om een visie. De commissie kiest voor de beste visie in de overtuiging dat Braaksma & Roos, Civic, Arup en Bremen in Arnhem een prachtig nieuw Stadstheater zullen creëren dat de stad verrijkt en waarin zowel bezoekers als artiesten en medewerkers zich omarmd weten.

